

Kovács Hortenzia

Lángoló Szívek

1. fejezet

Csodaszép tavaszi reggelre ébredtek a Londoni utcák, talán mi emberek nem is tudunk olyan dolgokat értékelni igazán, mint pl. hajnalhasadás előtt az a néhány bizonyos pillanat, ami szinte teljessé varázsolja a napfelkeltét. A macskakövek közötti fák susogását, a fénysugárban pompázó utcák kis világát, azon belül is néhány kis élőlény szorgoskodását, na és persze az említésre méltó kongó üresség. Aztán, mint minden ez is véget ér, hiszen mi emberek fölébredünk, és már nem hallatszanak a fák susogásai, megtöltjük élettel az üres utcákat, ez által kezdődik egy újabb nap az életünkben. A sok ember gyors lépteit között felfigyelhetünk egy bizonyos női cipőkopogásra, ami egy igazán elegáns hölgyet takart, ő volt Katrin. Az öltözéke azt sugallta, hogy a divat világában dolgozhat, ami így is volt. Valamikor talán 15 éves korában kapott egy varrógépet a rokonoktól, és az óta szüntelenül, kreatívan lépegetett a ranglétrán fölfelé, míg az egyik legismertebb divattervező nem lett. Na, jó talán nagyban hozzá segítette dúsgazdag édesapja, Tom Harris, aki mindig mellette állt és sokban támogatta lányát. Emiatt lett egy gőgös és kibírhatatlan nő, sokan nem kedvelték szinte nem is voltak barátai. Az életben megkapott mindent, de valahogy a boldogságra nem került sor, ingadozó szeszélyes természete elüldözött minden olyan férfit, aki megfelelt az ízlésének. – Talán jobb is így, nincs szükségem romantikára! Mondogatta mindig, de tudta a lelke mélyén, hogy a pénz, a siker, és a csillogás közepette hiányzik neki egy társ, aki még váratott magára. Tehát ez a magabiztos léptek átlépnek egy üvegajtót, amit épp a portás tárt ki, aztán egyenesen a lifthez sietnek, ahonnan a 25 emeletre mennek, s a tébláboló alkalmazottak között érnek

célba, az irodájába. Ahogyan fölkeltek a nap csodás sugarai Katrin is az asztalához ért, de még előbb behúzta a sötétítőket, hogy a fény ne zavarja boci szemeit. Leült az asztalhoz és nézegetni kezdte a divat terveket, amit már előkészítettek neki a forró kávéjával együtt.

Jó reggelt Katrin! – Köszöntötte kedves kolléga nője. – Neked is, bár nem tudom mi jó benne? – Soha nem szerettem a napfélkeltét, olyan semmilyen, nem? – Ezt nem így gondolom, de mindegy, remélem egyszer megérted! Válaszolta Nikol. – Persze, na, jó, hagyjuk inkább, mondd, a mai programot! – Igen is! – 09:30-kor lesz egy találkozódd Krisztofer Vendellel! – Az meg ki? – Ő kérlek, egy nagy tekintélyű, és elismert férfi a divat szakmában! – Na, ez jól hangzik, tovább? – 10:30-kor hivatalos vagy egy élő bemutatóra, utána együtt ebédsz az apáddal! – Mi apával? – Igen, valami fontosat akar mondani! – Hmm... nem ér rá estig, mondjuk le! – Rendben! – Hivatkozz ara, hogy be vagyok, táblázva! – És utána? – Össze kell állítani az e hónap magazint! – Csak a munka... na, vágjunk bele! – Nikol, előbb még hozhatod a reggelimet, a szokásost! – Értem, azonnal intézkedem! Elég volt egy negyed óra és a reggeli az asztalon is volt. Talán Nikol volt az egyetlen személy, aki szókimondása, és heves természete miatt még is fontos szerepet töltött ki Katrin mindennapjaiban. Már többször is megérdemelte volna, hogy kirúgják, de Katrinban még csak fel se merült ez a lehetőség. Szerette Nikol kicsapongásait, heves természetét, de mástól ezt nem tudta volna elviselni. Ő is annak köszönhette bizalmát, hogy sok éves tapasztalat alatt kiismerte Katrin hóbortjait. Ahogy megreggelizett a lány azonnal a megbeszélésre siettet. – Jó Napot! Mondta. – Jó Napot Hölgyem, hogy van? – Köszönöm remekül! – Krisztofer Vendel! – Katrin Harris, rátérhetnénk már az üzleti részére is a dolognak? – Persze, hogyne, de előbb el kell mondanom, hogy milyen elbűvölő egy személyiség! – Köszönöm a bókot! – Kérem, foglaljon helyet, és már is kezdetjük a megbeszélést! – Már ideje volt! Át beszéltek mindent és megegyezésre jutottak. – Bártorkodom megkérdezni, hogy talán, nincs e kedve meginni velem valamit a közeljövőben? Kérdezte, a férfi. – Azt hiszem rátapintott a lé-

nyegre! Mondta a nő és közben csörögni kezdet a mobilja. – Akkor végeztünk, viszlát! Nézet a férfira lenézően hisz nem volt teljesen oda érte, és kiment az ajtón. Krisztofer hosszasan nézet utána, és megjegyezte magának Katrin arcát, mert tudta, hogy előbb – utóbb még találkozni fognak. – Halló, ki az? – Nikol vagyok jég hercegnőm, az apád azt üzeni, hogy a találkát nem hajlandó lemondani, mert este el kell utaznia és nagyon fontos, hogy beszéljete!– ah, ...nem értem mi lehet ennyire fontos, rendben van, legyen, ahogy szeretné!

De valahogy a rohanások közepette mindig is volt egy hely ahol tudott egy kicsit piheni és átgondolni a dolgokat. Relaxnak hívta ezt a helyet, amibe volt egy igazán kényelemes karosszék, ami masszázs, funkcióval rendelkezett. Szerette ezt a helyet.

– Szia, apa! – Szia, kislányom! – Na, mondd mi az a nagyon fontos dolog, ami nem várathatott magára? – Kislányom, tudod, hogy te vagy a legfontosabb dolog az életemben és mindig is arra törekedtem, hogy boldog légy! – Igen apa, csak nincs valami baj? – Nem lányom ellenkezőleg, van egy lehetőség, amit meg kell ragadnod, hogy te, lehess a világ egyik legismertebbje a szakmában! – De apa, én már szinte az vagyok! – De ezzel a munkával, a hírneved nagyobb lesz, és akár az egész világ tőled fog tanácsot kérni divatról! – Na, ez jól hangzik, folytasd! – Megkeresett Herold Henc! – Herold Henc, micsoda? Kérdezte meglepően a nő. – Igen ő, és azt mondta, hogy utazz ki Párizsba és terved meg neki, az ő segítségével persze, a nyári és az őszi kollekciót, ha ezek nagy sikert aratnának, amit ugye nem kétlek, akkor a Télit is rád bízva és ezzel be is kerülnél a legnagyobbak közé és a világhírnév, felé! – oh, Istenem ez nagy lehetőség köszönöm apa! – De ne nekem köszönd, már amit eddig is elértél csak a te érdemed, na, jó talán egy kis atyai támogatás sem ártott!

– Mikor kellene utaznom? Kérdezte a lány. – Két hét múlva, de én is és anyád is veled megyünk, mert fontos tárgyalásaim lesznek Párizsban, és persze kíváncsi vagyok hogyan sikerül ez a munka számodra! – Rendben van, elő kell készítenem mindent sok munkám, van, tervezem,

kell megállás nélkül és szinte semmire nincs időm! – De azért remélem, átjössz ma vacsorára, hogy elmondjuk anyádnak is a nagy hírt, vacsora után úgy is elutazom egy pár napra, jó lenne, ha át tudnál jönni? Kérdezte Tom. – Majd meglátom, nem tudom, mikor végzek! – Rendben van, azért várunk kicsim! Azzal megpuszították egymást és mindenki ment a saját dolgára. Katrin elújságolta a nagy hírt Nikolnak, aki nagyon örült, mert tudta, hogy Katrin jobb kezeként, biztos utazni fog főnökével. Katrin esténként érezte lefekvés előtt, hogy valami nincs rendben, de ahogy felébredt és elkezdődött a reggel újra jéggé vált, aki nem mutatott semmilyen érzelmet alkalmazottjai felé. Még néha, Nikol se értette mi baja, de jobb volt ezeken a napokon, békén hagyni és nem csipkelődni vele. Ment a munka, mint a karikacsapás újabb és újabb terveket és modelleket fedezett fel Katrin, de mivel neki most egy időre el kell utaznia, gondolnia, kellett arra, hogy Párizsból nem tudja irányítani a Londoni cége dolgait ezért egy rátermett és megbízható emberre kell bíznia a vezetést, míg Ő Párizsban tartózkodott. Ez nem volt egy egyszerű feladat. – Ki lehetne a legmegfelelőbb?

Kérdezgette, magától, de aztán eszébe jutott, Nikol ő az egyetlen, aki jobb kezeként szinte mindent tud a divatról és meg is bízik benne 100 százalékgig. Be is hívta és meg is mondta neki, hogy ő lesz a cég vezetője távollétében, aki csalódottan, hogy még sem utazik Párizsba, elfogatta a döntését. Elérkezett az idő az utazáshoz. Mikor megérkezett Párizsba Katrin, nem is sejtette, hogy ez az utazás teljesen megváltoztatja az eddigi életét.

Párizs a divat fővárosa, szép hely és persze tele van romantikával. Ahogyan Katrin beszippantotta azt a jellegzetes friss levegőt, érezte, hogy más országban van, mivel sajnos jobb kezét hátra kellett hagynia, így hirdetését adott fel asszisztensi állásra, ami hamar sikerrel is járt. Egy igazán rokonszenves lány jelentkezett, jó megjelenéssel és kiváló beszédképességgel, megtetszett Katrinnak és fel is vette próbaidőre. Melissának hívták. Katrin nem volt az a romantikus típus, ezért nem is érdekelte a sok látnivaló a taxi ablakából, ami ugye Henchez vitte. –